Quelle: https://manuscripta.at/?ID=236
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Quare saluator dictus e
mundi. nisi ut saluet mun
dum. non ut iudicet mun
dum. Tu autē. ℟. Factus
est repente de celo sonus adue
nientis spiritus uehementis ubi
erant sedentes alleluia. Et repleti
sunt omnes spiritu sancto loquentes
magnalia dei alleluia alleluia. ℣. Ap
parebunt illis diuisate lingu
we tanquam ignis sedit q̃ super
singulos eorum. Et repleti. ℟. iij.
Ecce quid ait euangelista.
Qui credit in filium dei
non iudicatur. Qui autem
non credit iam iudicatus est quod dicitur est q̃
iudicatur. Iam iudicatus e. Non diuin appa
ruit iudicium. sed iam factum
est iudicium. Tu. ℟. Dis
sipabuntur et sapientia docebat eos
dominus alleluia firmauit in illis spi
ritus suus. Et intellectu adimple
uit corda eorum alleluia alleluia. ℣. Spe
domini replebit orbem terrarum
et hoc quod continet omnia scientia
habet uocis. Et intellectu. Laudes.

Dum impleuntur. Inuit. Sic
deus dilexit mundum ut filium
suum unigenitum daret ut
omnis qui credit in eum non pe
reat sed habeat uitam eternam
alleluia. ad vs. a. Si quis dili
git me sermonem meum ser
uabit et pr meus diliget eum
et ad eum ueniemus et mansi
onem apud eum faciemus alleluia.
Ferie. iij. Secundum John.
In illo tempore. Dixit d.
i. d. s. Amen amen dico
uobis. qui non intrat per ostium in ad ouile ouium. sed
ascendit aliunde. ille fur
et latro est. Et sequitur. O. b. aug.
Hoc proiberunt dicis
ihesus. illi autem non
ignouerunt quod loquebatur
eis. Propter phariseos qui se
uidere iactabant. cum cen
tum uenenatam superbiam
et insanabilem arrogan
tiam dominus ihesus xpistus con
texuit. que in hac parabola
legunturque iam ipse illis